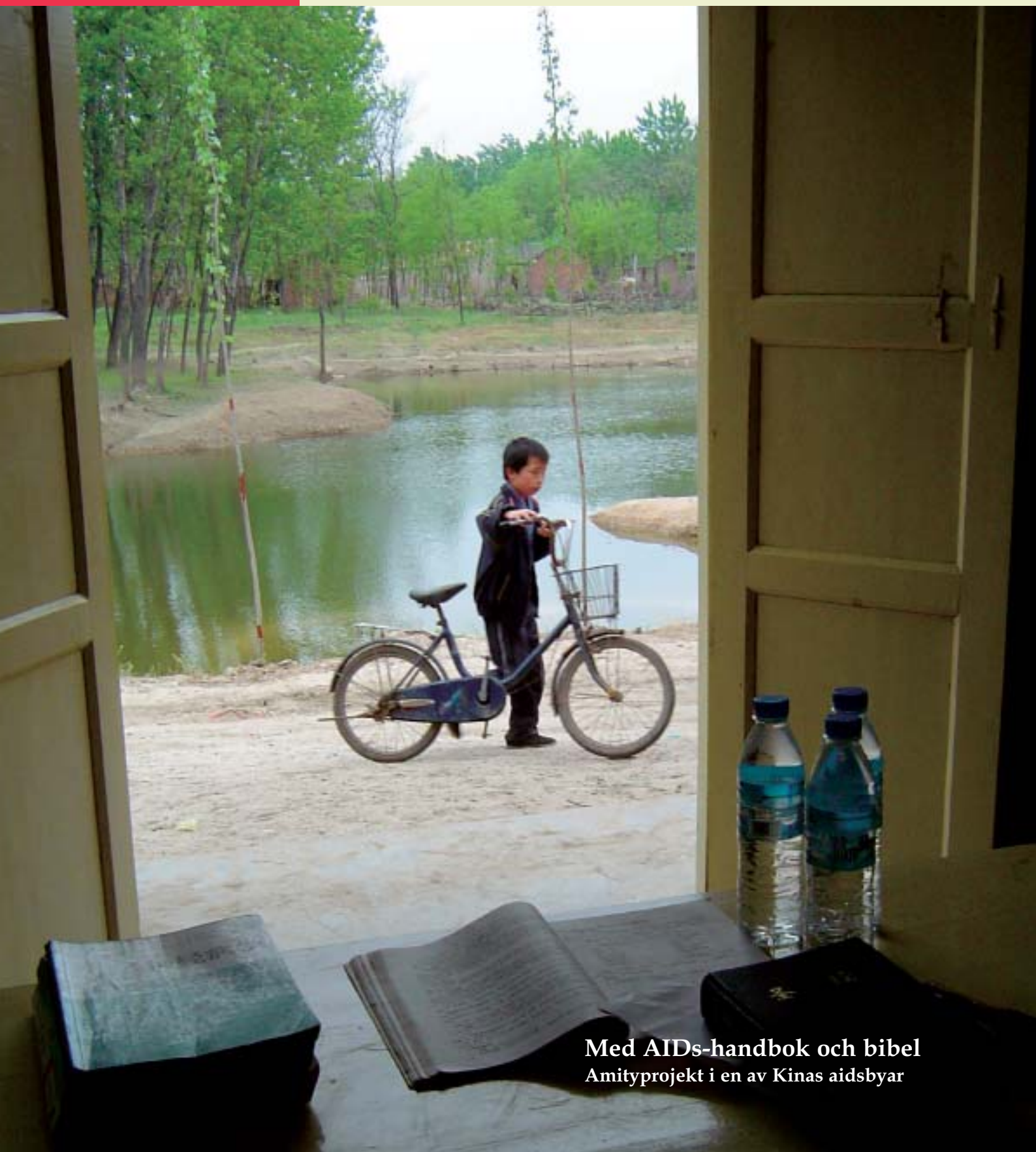

EÖM

Nytt

Evangeliska Östasienmissionen

Nr 18 • september 2005 瑞典東亞福音會

Med AIDs-handbok och bibel
Amityprojekt i en av Kinas aidsbyar

Då jag påbörjar denna artikel spottar min dator vilt ut flera kinesiska tecken innan jag uppmärksammar att något gått galet. Jag har glömt att ställa om till svenska efter att ha skickat ett email på kinesiska till Kina. Då vi som familj kom till Taiwan i början av 1970-talet förundrades vi över de väldiga skrivmaskinerna som skickligt manövrerades av entusiastiska enmansföretagare. Maskinerna har idag ersatts av datorer som helt behärskar den svåra konsten att forma de vackra kinesiska karaktärerna. Ett vanligt kinesiskt lexikon innehåller ca 8000 tecken. Dessa kan sedan kombineras till ett oändligt antal ord. För att kunna läsa en tidning eller en bok behöver man kunna känna igen minst 2000 tecken. För oss utlänningar blir det ofta just att känna igen. Att komma ihåg hur tecknen skrivs är betydligt svårare. Här kommer datorn in som en räddare i nöden. Jag använder latinska bokstäver och skriver ner ljudbilden av ett tecken. Upp på skärmen kommer massor av tecken som har just den ljudbilden. Här måste jag känna igen det tecken jag letar efter. Efter att ha valt i listan ser jag den kinesiska karaktären på skärmen. Datorn lär sig snabbt vilka karaktärer jag använder och skrivandet går efter ett tag nästan lika fort som på svenska.

Då du läser denna tidning är jag tillsammans med styrelsemedlemmen och missionens ekonomiansvarig Håkan Leanderson på resa i Republiken Mongoliet, Japan och Kina. Mongoliet, som inte får förväxlas med provinsen Inre Mongoliet i Kina, hade fria val 1990. Landet har sedan sovjetimperiets sammanbrott utvecklats till en demokratisk stat med i det närmaste full religionsfrihet. Här skall vi träffa de troende i Erdenet, en större stad nordväst om huvudsta-

den Ulaan Baatar. Här finns ledaren för "Mongolian Mission Center (MMC)", Erdenbayar, som var en av huvudtalarna på Alla Folkkonferensen i Jönköping förra året. MMC har sänt ut evangelisationsteam över hela det vidsträckta landet och flera församlingar har grundats. Mycket har hänt sedan Maria och Magnus Alphonse kom till Erdenet 1992. Tillsammans med några kristna mongoler påbörjade de en verksamhet som från början hade som mål, att få fram ett alltigenom mongoliskt ledarskap, samt att genom cellgrupper arbeta aktivt med evangelisation och fostran av de troende. Skaran växte snabbt till 70 döpta mongoler under 1993. Efter ytterligare två år fanns det nästan 300 troende i ett 20-tal cellgrupper. I dag är den skaran mångdubblad. Alltsedan starten har vi tillsammans med bl.a. EFK haft glädjen att stödja detta framgångsrika missionsarbete.

I Japan besöker vi naturligtvis våra hängivna missionärer Bosse och Kerstin Dellming. Båda folkpensioneras omkring årsskiftet men kommer att vara i missionens tjänst under ytterligare två år då de skolar in en efterträdare till Bosse i pastorstjänsten i Fuji samt arbetar med församlingsutveckling och mission. Inte minst är det viktigt att de påbörjade kontakterna med församlingar i Kina kan utvecklas. Under en vecka i Kina besöker vi SMKs gamla fält i provinserna Henan, Shanxi och Shaanxi. Ett pågående SIDA-projekt med det kristna sjukhuset i Yiyang får besök samt flera församlingar mellan Luoyang och Pucheng. Med oss har vi nämligen ett flertal viktiga juridiska dokument som hämtats från Riksarkivet. Förhoppningsvis kan de leda till att församlingar i Kina kan få tillbaka en del av de jordområden och fastigheter som före 1949 tillhörde dem.

Jan-Endy Johannesson

Omslaget: På bordet på den lilla kliniken ligger en informationsbroschyr om hiv/aids uppslagen. Bredvid den ligger en Bibel. Det är en varm och solig vårdag i en så kallad "aids-by" och utanför leker barnen som i vilken annan by som helst.
Foto: Annelie Sköld.

Evangeliska Östasienmissionen EÖM

Evangeliska Östasienmissionen (EÖM) har sitt ursprung i Svenska Missionen i Kina (1887) och Svenska Mongolmissionen (1897). Sammanläggningen av dessa organisationer 1982 resulterade i EÖM. Genom sin långa historia har erfarenheter samlats vilka kommer väl till pass då nya och annorlunda möjligheter till tjänst under senare år öppnats framförallt i Kina och Mongoliet. EÖM vill i partnerskap med svenska församlingar och organisationer samt tillsammans med kristna i Kina, Mongoliet och Japan göra evangeliet trovärdigt genom att exempelvis stödja sociala utvecklingsprojekt. EÖM arbetar för att motverka den isolering gentemot omvärlden som systerkyrkan i Kina samt kinesiska institutioner upplevt under senare årtionden.

Missionsledning och styrelse

Jan-Endy Johannesson (missionssekr.) Eric Lundqvist (ordf.) Tord Ershammar, Eva Joelsson, Håkan Leanderson, Mick Lidbeck, Bengt Malm, Pekka Møllergård och Christina Wiklund.

EÖM - Nytt

Tidningen utkommer med fyra nummer per år. Frivillig prenumerationsavgift 120 kr. Adress: Linneagatan 18, 573 34 Tranås.

Tel: 0140-10025, 0736-402733. Fax: 0140-10025. Epost: info@eom.nu Hemsida: www.eom.nu. Postgiro: 50215-3. Organisationsnr.: 802002-3225.

Ansvarig utgivare: Eric Lundqvist. Redaktör: Jan-Endy Johannesson. Tryckeri: Skilltryck AB. Grafisk form: Textorama, Tranås

Japan i gungning

Den 16 augusti mitt på dagen började marken gunga under våra fötter. Vi tittade på varandra. Hur länge kommer det att fortsätta? Denna jordbävning mätte upp mot 6 på Richterskalan och vi var nära dess centrum, men även denna gång blev vi bevarade. Man känner sig dock ganska liten efteråt. Även våra liv kan lätt komma i gungning, eller hur?

Japan är i många avseenden i gungning idag. Premiärminister Koizumi har låtit utlysa nya val den 11 september bara för att en del av partiets representanter röstat emot honom i frågan om att privatisera postväsendet. Han har också gjort sig impopulär särskilt i Kina och Korea genom att officiellt tillbe vid Yasukuni-templet, där man vördar minnet av alla som stupade under andra världskriget, bland annat också de som startade kriget. Tänk om Japan kunde göra upp med sitt förflutna på samma sätt som Tyskland. Det finns också ett stort missnöje bland folket hur skattepengarna förvaltas. De flesta litar inte på Japans pensionssystem och många vägrar betala sina "obligatoriska" pensionsavgifter, till och med politikererna själva.

Religiöst kan man också säga att Japan är i gungning. Sedan krigets slut har all religionsundervisning tagits bort från skolorna. Men det religiösa behovet finns kvar och tar sig många underliga uttryck. En japansk film, "Uppståndelsen" handlar om hur flera redan döda människor återvänder till livet i en bergsby i Japan. Den har blivit en tittarsuccé och är bland de tio mest utlånade videobanden i Japan. Här har vi kristna i Japan ett strålande tillfälle att presentera Honom som är både Uppståndelsen och Livet. Ännu har vi inte fått se något andligt genombrott för evangelium. Det är faktiskt fler japaner idag som blir kristna utomlands, särskilt i Nordamerika, än i själva Japan. Det

finns nu en organisation som gör allt för att slussa in dessa återvändande nyomvända in i kristna kyrkor här i landet.

Många japaners ekonomi är idag i gungning. Det är inte längre självklart att man får stanna kvar i företaget på livstid och ha sin inkomst tryggad. Många, särskilt de mindre företagen, går ofta i konkurs och leder till att man går under jorden, blir hemlös utan någon fast adress för att komma undan fordringsägarna. Av de över 30 000 självmord som sker i Japan varje år är ekonomin en av de viktigaste orsakerna, särskilt bland män i medelåldern. Dålig ekonomi ligger också bakom många skilsmässor. Man blir inte bara utblottad på pengar utan också på mänskligt stöd. Det har därför känts mycket meningsfullt att få hjälpa makarna Takao och Maiko Okutsu i deras arbete bland hemlösa i Tokyo som nu pågått i fyra år. Andra måndagen i varje månad åker ett litet team från vårt kapell här i Fuji till Tokyo i kyrkans lilla buss för att ge mat och fira

gudstjänst med drygt 300 hemlösa.

Flera av dem har redan tagit emot Kristus som Herre och Frälsare och börjat ett nytt liv. När man förlorat allt är man mera mottaglig för evangelium. Här på hemmaplan i Fuji har vi också börjat besöka hemlösa en gång i månaden. Vi är tacksamma att flera av kyrkans medlemmar också med glädje hjälper till i detta arbete.

Ett annat område som är i gungning i detta land är äktenskapen. Kommunikationen mellan äkta makar, även kristna, är ofta mycket dålig. Vi har därför med hjälp av en av våra medlemmar, som är duktig i engelska, lyckats översätta en engelsk äktenskapskurs till japanska. Sex par deltog i den första kursen vi hade i juni-juli och det är nu vår bön att kunna hjälpa både kristna och icke-kristna makar in i ett mycket djupare och rikare liv tillsammans.

"Då vi alltså får ett rike som inte kan skaka (gunga), låt oss vara tacksamma och tjäna Gud efter hans vilja, med vördnad och fruktan." Heb.12:28

Era i tjänsten förenade
Kerstin och Bo Dellming

Församlingen i Fuji firar gudstjänst bland hemlösa i Tokyo.

Barnflicka i Kina

Eva Joelsson, en av våra nya styrelsemedlemmar, har intervjuat EÖMs resestipendiat Matilda Narin som besökt Annelie och Brad i Kina.

- Jag är ganska försiktig av mig. Har inte rest så mycket tidigare. Jag är inte någon som åker till Kina precis. Ändå var det det som 18-åriga Matilda Narin, från Ekerö gjorde. I september förra året begav hos sig till Urumqi i Xinjiangprovinsen, i Kina. För resebiljetten svarade bland annat Evangeliska Östasienmissionen.

Vistelsen varade i nio månader och Matilda Narin arbetade som barnflicka i en familj med tre barn. Det var hos makarna Annelie från Sverige och Brad från USA. Paret lärde känna varandra i samband med bistandsarbete i Kina 1996. Båda är bistandsarbetare och jobbar med vattenprojekt längre söderut i landet. Matildas ansvarsområde var att ta hand om deras tre barn. Camilla 4,5 år, Emilia 2,5 år och Daniel 1 år. Vilket inte alltid var så lätt.

-Emilia var mitt i trotsåldern och jag hade ingen större erfarenhet av att arbeta med barn. Men det gick bra, säger Matilda och skrattar. Hon bodde i en enrummare intill familjens egen bostad. Till Matildas arbetsuppgifter hörde att hämta och lämna barnen på dagis, att leka med dem och att hjälpa till med andra praktiska saker.

Vi träffas en julidag i en park i Stockholm. Främmande från den verklighet som hon levte i. Trots att Matilda inte rest så mycket hade hon ändå en viss förståelse för den miljö till vilken hon skulle komma. Hennes pappa arbetar på organisationen Ljus i Öster med kontor i Stockholm, och hemma i familjens bostad ute på Ekerö har det visats bilder på folkgruppen uigurerna. Folket bor i Kina men har troligtvis sina rötter i Mongoliet. De talar kinesiska och uiguriska.

Att det blev just Kina som Matilda

kom att åka till berodde på att hennes pappa har täta kontakter med Kina. Annelie, själv medlem i Mälarökyrkan på Ekerö, är bekant med hela familjen. De hade i ett mejl berättat om den intensiva situation de levde i, och hade uttryckt behov av en barnflicka. Sagt och gjort. I början av augusti 2004 ställde pappan frågan till Matilda om hon inte kunde tänka sig att vara barnflicka i Kina i nio månader. Hon behövde lite betänketid. Men fem veckor efter att frågan ställts var hon på väg till landet i öst. Hon ansökte om studieuppehåll från det estetiska programmens tredje år, som hon annars

skulle ha gått under året 2004-2005. I Kina finns ingen officiell religionsfrihet och merparten av gemenskapen i församlingarna äger rum i privata hem. Det kan både vara trångt, obekvämt, och ont om sittplatser.

- Men man lär känna varandra snabbare än att sitta i kyrkan och se varandra i nacken, säger Matilda och ler.

En sammankomst som gjorde starkt intryck på Matilda var en samling som ägde rum på julafton. Det var i en så kallad tre-självyrka. En inhemsk självständig kyrka med läktare i tre plan. Kyrkan var fullsatt. Matilda för-

Matilda med sin kompis Christy, de brukade äta ihop och hade bönetid en gång per vecka.

Familjen som Matilda Norin tjänstgjorde hos, från vänster: Daniel 1 år, Annelie, Camilla 4,5 år, Brad och Emilia 2,5 år.

*...merparten av gemenskapen i församlingarna äger rum i privata hem.
Det kan både vara trångt, obekvämt, och ont om sittplatser.
- Men man lär känna varandra snabbare än att sitta i kyrkan
och se varandra i nacken, säger Matilda och ler.*

stod inget av det som sades.

-Men det var så mäktigt, så många människor samlade till en och samma gudstjänst.

- Det har också varit häftigt att leva nära människor som verkligen är engagerade. Det är en stor insats att bo i ett helt främmande land, med tre små barn. Luften är så fylld av kol under vinterhalvåret att barnen måste hållas inne. Emellanåt är det helt kaotiskt, men de gör det för Gud och det var så inspirerande att få vara med och dela deras vardag.

Innan vistelsen i Kina hade Matilda

en idé om att starta ett café. Men de planerna har hon lagt åt sidan. Eftersom hon har sett en del av de behov som finns i världen och dessutom känner ett ansvar som kristen kommer hon att lägga sitt engagemang på något annat.

- Det vore roligt att gå på bibelskola, att få fördjupa sig i tron. Nu uppskattar jag verkligen religionsfriheten i Sverige på ett sätt som jag inte gjorde tidigare. Tidigare i sommar besökte jag en tältmötesserie i Småland. Högtalarna gjorde att det som sades och sjöngs hördes lång väg utanför tält-

mötet, det är så häftigt att få träffas offentligt utan risker.

På frågan vad hon tror att hon gör om tio år svarar hon;

- Ingen aning, antingen lever jag vanligt "svenssonliv", eller också jobbar jag med något internationellt här i Sverige, eller också så är jag utomlands. Säger den rödlockiga tonåringen och ler i solskenet i Fatbursparken på söder.

Vem vet, kanske biståndsarbetare i Kina?

“Nu är vi bara två kvar”

Jag har alltid längtat till Kina. - Ett barndomsminne är att min pappa visar mig ett fotografi av en liten pojke i sammetskostym. Bredvid honom finns en man med mustasch. Pappa berättar att pojken är han själv och mannen min farfar. Under bilden står skrivet “Nu är vi bara två kvar”. Det är min pappas ord och han är fem år. Jag ser andra bilder i ett album. En del är litet svåra att förstå. Där är två kistor, en stor och en liten med granris på. Bredvid står mannen med mustasch och den lilla pojken. De har tjocka vinterkläder och det är snö på marken. Det känns högtidligt att titta på bilderna. En del bilder är roliga, pojken rider på en åsna, en annan gång står han utanför en grotta.

Ibland finns det kineser med på bilderna. Jag vet att de bor i Kina, de är missionärer. Jag hör att det är fint att vara missionär. Den känslan kommer jag att bära med mig hela livet. - Min bästa vän från skoltiden är Kerstin Dellming, då Aspberg, missionärsbarn från Kina och Japan och nu i Japan sedan snart 40 år. Genom henne mötte jag som tonåring gamla kinamissionärer, farmor och farfars kolleger. Farfar hette Verner Wester och levde i Kina 1903-1930. Farmor hette Gertrud Halldorf och var där 1911-1923.

År 2001 kom jag äntligen till Kina. Med min man och vänner i Hong Kong reste jag till Luoyang och Xian i provinserna Henan och Shaanxi, områden där farmor och farfars mission SMK hade sitt fält. Inför resan läste jag en samling brev som farmor skrivit “till mina älskade föräldrar och syskon” hemma i Mönsterås. Breven skildrar några år av deras liv på fältet.

De hade haft sitt hem i Yuncheng och Puchow. När farfar begravdes på missionens kyrkogård i Haichow, hade han själv till samma plats följt sin första hustru, sin andra hustru och fyra av sina fem barn. Barnet som inte dog blev min pappa. Under den vecka vi tillbringade i Kina, mötte vi kristna kineser som blev gripna av det de hörde om mina farföräldrar. “Du måste skriva farfars berättelse, vi behöver den. Som motbild till propagandans bild av missionärerna som imperialismens lakejer. Som förebild genom att de gjorde gott utan att tän-

ka på egen vinning och var beredda att ge sina liv.”

Det finns också en stor samling brev som farfar skrev till sin son under de år de inte kunde vara tillsammans. Han började skriva, när han sände femåringen till morföräldrarna i Mönsterås och fortsatte till det att trettonåringen i telegram från Kina fick veta att hans pappa dött. Verners brev är fulla av omsorg och längtan efter sonen men också av detaljerade skildringar av hans vardagsliv, arbetsuppgifter,

kinesiska medarbetare och missionskamrater.

Med de båda brevsamlingarna och SMKs missionstidning Sinims Land som material har jag skrivit boken *Min farfar i Kina 1903-1930 Ett stycke svensk missionshistoria*. När jag skildrar min farmor och farfar, deras liv och deras tro, ger det en bild av mission i Kina under 1900-talets början, vilket samtidigt är en del av den kinesiska kyrkans historia. Då som nu gäller det: utan missionsvänner - ingen mission. Vi delar samma kallelse. Missionstidningen med alla breven från Kina utgör länken mellan missionärerna på fältet och missionsvännerna i Sverige.

Vännerna bär missionärerna i bön och med pengar. Brevet med goda och smärtsamma nyheter håller missionsvännerna informerade om utvecklingen i Kina och engagerade i såväl missionärerna som de kinesiska medarbetarna.

När Verner anländer till Kina 1903 har det gått sexton år sedan Erik Folke börjat SMKs arbete. Nu finns det 34 missionärer, 24 kinesiska medarbetare och antalet församlingsmedlemmar är 234. Verksamheten bedrivs i Shansi (Yuncheng, Ishi, Haichow, Puchow), Shensi (Tungchow, Hancheng) och trots förföljelse i Honan (Sin-an, Iong-ning, Honan-fu som är Luoyang). Alla missionärers första uppgift är att lära sig kinesiska och så snart som möjligt delta i det evangeliserande arbetet. Många har också speciella uppgifter beroende på deras kunskaper. Verner är pastor och bygger hus och Gertrud är lärare i skolan på stationen. På många stationer finns behandlingshem för drogmissbrukare, så kallade

opiumasylor. Många opiumslavar blir inte bara botade utan också kristna under vistelsen på stationen, vilket naturligtvis är missionärens förhoppning. Missionärerna försöker så långt möjligt anpassa sig efter kinesisk kultur. Fram till revolutionen 1911 bär de kinesiska kläder, och evangelisation bland kinesiska kvinnor sker i hemmen av kvinnliga missionärer. Men missionärerna upprörs över kinesiska kvinnors hårda liv med bundna fötter och inga rättigheter.

Jag finner missionerna i Kina ovan-

västerländskt mönster utan att som visa byggmästare lägga grunden och sedan låta Guds Ande på densamma uppbygga en församling, en kropp, sådan han velat."

Vid samma tid läggs grunden till det som snart blir Kinas Kristna Kyrka, alla protestantiska församlingar enas om att använda samma ord för kyrka, Gud och Anden och de sjunger ur samma psalmbok. Kyrkan inom SMKs fält får namnet "Trosrättfärdighetskyrkan." 1920 prästvigs den första kinesen i det området och fem år senare sänds en församlingsäldste med sin

direkt beröring med vad som ligger utanför... är det genom de infödda kristna i staden och på landet, som vi hava bästa möjligheten att påverka hedningarna. Därför går vårt evangelisationsarbete mer och mer ut på att uppmuntra och leda de kristna att själva utföra det."

Under långa perioder påverkas missionärernas liv av stor oro i landet. Revolutionärer, reguljära trupper och stora rövarband hotar människorna. Vid särskild oro som revolutionen 1911 och Röda arméns framfart 1927 kallas alla utlänningar till säkerhet i

Under den vecka vi tillbringade i Kina, mötte vi kristna kineser som blev gripna av det de hörde om mina farföräldrar. "Du måste skriva farfars berättelse, vi behöver den. Som motbild till propagandans bild av missionärerna som imperialismens lakejer. Som förebild genom att de gjorde gott utan att tänka på egen vinning och var beredda att ge sina liv."

ligt ekumeniska. I Sinims Land från 1904 läser jag "En kines är och förblifver en kines även efter sin omvändelse, och vårt mål är ej att skapa en kyrka efter ett

fru som missionärer till ett annat område - båda delarna steg på vägen mot självstyrande och självutbredande. "Det är i pereferien man kommer i

kuststäder. Ibland kan de tänka "att det är en förklädd välsignelse", kyrkan måste klara sig utan utländska ledares beskydd. Plundringarna i norra Kina leder gång på gång till hungersnöd och missionärerna deltar i nödhjälpsarbete. Min farmor driver under ett par vintrar vällingkök i ett tempel, där 300 människor får mat varje dag. Det är så hon drabbas av hjärnhinneinflammation och dör. Även farfar dör av sjukdom under nödhjälpsarbete. Deras små barn som dör, dör också av sjukdomar.

Jag hade väntat mig att resan skulle bli viktig för mig, att jag skulle få veta mer om min pappas bakgrund. Men det var en stor överraskning, att berättelsen skulle kunna vara meningsfull också för människor i Kina. Den över-sätts nu till mandarin.

Mick Lidbeck
medlem av EÖMs styrelse

Boken kan beställas från Svenska Institutet för Missionsforskning, Uppsala 018/13 00 60.

Verner Westers medarbetare.

Religionens ställning i dagens Kina

EÖMs föreståndare teckar i två artiklar sin syn på religionens roll i dagens Kina. I förra numret gavs en historisk överblick

Nya förordningar som reglerar förhållandet mellan stat och religion trädde i kraft 1 mars i år. De innehåller en del smärre förändringar mot tidigare bestämmelser som kan tolkas positivt. En nyhet är att det finns en uttalad öppning för medborgare att få teologisk utbildning i utlandet. I de nya förordningarna nämns också för första gången de troendes enskilda rättigheter samt församlingars rätt till kyrkoegendom.

Att många registrerade församlingar tvärtemot de riktlinjer som finns har söndagsskolor eller "förvaring av barn under gudstjänsttid" visar att församlingarna ofta framgångsrikt tänjer på de restriktioner som finns och att övervakande myndigheter inte tar dessa restriktioner på alltför stort allvar. Att regimen uttryckte sitt deltagande till Vatikanen i samband med Johannes Paulus II död är anmärkningsvärt och bör tolkas positivt då den officiella katolska kyrkan (CPA) inte har öppna kontakter med Vatikanen.

Den som söker frihet för husförsamlingar, eller evangelisation utanför kyrkolokaler söker dock förgäves i de nya förordningarna. Staten kräver fortfarande insyn i det mesta. Det innebär att husförsamlingsledare fortfarande kan fängslas till långa straff för att de utövat sitt ämbete. Biblar och annan litteratur som ej tryckts med vederbörliga tillstånd kan fortfarande beslagtogs och "skyldiga" ställas inför rätta. Svenska Missionsrådet har också till UD och Kinesiska ambassaden uppmärksammat fallet Gong Shengliang: en pastor i södra Kina som blivit dömd till döden på grund av påstådda brott. Ett annat problem

gäller rättsakerhet och rättspraxis. Lagarna kan vara rättvisa och välskrivna, men polis- och domstolsväsendet är korrupt. Regeringen gör försök att komma till rätta med korruptionen. Till och med dödsstraff har utmätts för höga politiker som inte hållit måttet. Men vägen är lång till att utrota korruptionen. Att ha "guanxi", d.v.s. att använda personliga kontakter för att nå genvägar i systemet anses av medelwang för tämligen legitimt. Diskreta gåvor kan också få fart på byråkratin.

Kina fick under mars 2004 ett tillägg till sin grundlag där man i texten utlovade att tillvarata medborgarnas mänskliga rättigheter. Landet är annars känt som notorisk kränkande av just dessa rättigheter. Amnesty Internationals

hemsida utgör en dyster läsning gällande mänskliga rättigheter och Kina. Politisk stabilitet samt bevarande av partiets envælde tycks viktigare än att hörsamma ropet på demokratisk utveckling. De ropen kommer mest från organisationer som arbetar med mänskliga rättigheter utanför Kina. Regeringar i väst undviker oftast att alltför provocerande påtala de ständiga övergrepp som sker. Alltför mycket står på spel, stora handelskontrakt kan förloras.

Ekonomiskt sett är Kina på väg att bli en stormakt. Aptiten på stål och olja syns omätligt. Stora handelsöverskott gällande EU och USA vittnar om kinesernas förmåga att producera varor till minst sagt konkurrenskraftiga priser. Staden Shanghai har inom

Församling i Chengcheng femton mil nordväst om Xian i provinsen Shaanxi i Kina.

I de nya förordningarna nämns också för första gången de troendes enskilda rättigheter samt församlingars rätt till kyrkoegendom...Den som söker frihet för husförsamlingar, eller evangelisation utanför kyrkolokaler, söker dock förgäves i de nya förordningarna.

några få år byggt ca 2000 skysrapor. Den årliga BNP-tillväxten ligger stadigt på över 8%. En väldisciplinerad och lågbetald arbetsstyrka ger landet stora konkurrensfördelar gentemot västvärlden. Brist på självständiga fackföreningar och hänsynslös exploatering av miljön håller kostnaderna nere. Kontroll är viktigt om partiet skall lyckas bevara makten. Men bröd och skådespel levereras som aldrig förr. En i många avseenden skickligt förd ekonomisk politik levererar mer bröd än någonsin. Producentpriserna stiger dock kraftigt även i Kina och inflationen mätt med EU-mått är relativt hög, omkring 6%. I Guangdong-provinsen utmed Pärlflodsdeltat rap-

porteras nu om brist på arbetskraft. Fabrikerna söker omkring 2 miljoner nya arbetare. De låga lönerna gör att många går tillbaka till ett för tillfället mer lönsamt arbete i jordbruket.

Hiv/aids uppmärksammas nu i kinesiska media. Före Sarskatastrofen medgav myndigheterna motvilligt att det fanns några få upptäckta fall av hiv/aids. Nu inser man allvaret i situationen och erkänner att drastiska åtgärder måste till för att inte spridningen skall öka. Det första fallet av hiv upptäcktes 1985. Under oktober 1989 testades 146 drogmissbrukare i provinsen Yunnan som hiv-positiva. Spridningen skedde främst bland drogmissbrukare, hemvändande gästarbe-

tare och prostituerade. I provinsen Henan smittades blod från blodgivare vilket fick till följd att tusentals människor drabbades av viruset. I slutet av 2003 rapporteras 840 000 hiv-smittade. Av dessa hade ca 80 000 utvecklats till aids. Många befärrar att de rapporterade fallen bara är toppen av ett isberg. De flesta smittade idag bor på landsbygden där möjligheter till bra vård är mycket begränsade. Spridningen till städerna sker främst genom lastbilschaufförer och gästarbeta-re som lämnat landsbygden. Om inte mycket omfattande insatser sätts in för att begränsa spridningen av sjukdomen beräknas det finnas 10 miljoner hivpositiva i Kina år 2010.

Insatserna från kyrkan i väst måste inrikta sig på de allra fattigaste. Enligt statistik från Världsbanken från 2003 finns det över 200 miljoner kineser som tjänar mindre än 1 dollar/dag och samma källa visar att omkring halva befolkningen eller 650 miljoner människor tjänar mindre än 2 dollar/dag. SIDA arbetar nu med en ny landstrategi som skall gälla 2006-2010. Liksom tidigare kommer de direkta bidragen till utvecklingsprojekt vara relativt begränsade. SIDA vill dock fortsätta att arbeta med hiv/aids, mänskliga rättigheter, genderfrågor, rättsäkerhet, demokrati samt miljöfrågor.

Om vi kan genomföra projekt, exempelvis hiv/aidsprojekt, tillsammans med lokala församlingar så hjälper vi dessa att förkroppsliga evangeliet i ett samhälle där många svaga och marginaliserade inte har stora möjligheter att leva ett värdigt liv.

Kanske Jesus i första hand hade vänt sig till Kinas växande skara av hiv/aids-positiva om han idag besökt Mittens rike.
Jan-Endy Johannesson

Kyrkolokal i Chengcheng.

Besök på aids-klinik i Kina

Provinsen Henan och staden Zhoukou tillhör de områden i Kina som drabbats värst av hiv/aids. Invånarna i Henan är till största delen fattiga bönder. Att sälja blod till blodbanker har varit en källa till en liten extra inkomst. Den medicinska katastrofen på 1980-talet, då kontaminerad utrustning smittade tusentals människor, hela byar, med hiv, väckte stor uppmärksamhet i västvärlden.

Jag besöker tillsammans med Helen

Helen Zhao från Amity diskuterar kliniken och informationskampanjerna med läkarna. Ovanför dörren till kliniken står det "halleluja" och på sidan lyder texten "Jesu dyrbara blod har räddat folket".

Undervisning om hiv/aids för lokala församlingsledare.

Zhao, chef för Amity's medicinska sektion, Dancheng. Dansheng tillhör en av de så kallade "aids-byarna". Mer än 30 % av invånarna här har hiv/aids. I Dancheng finns en liten klinik som Amity stödjer. Där arbetar fru Marui och hennes man; båda läkare och varmt kristna. Utrustningen är bristfällig, men de försöker göra det bästa av situationen. På bordet ligger en hög med små broschyrer från Amity. De beskriver vad hiv/aids är

och hur man kan skydda sig. Det är lite text och mycket bilder. På väggarna hänger också planscher med ett enkelt och tydligt budskap, inte bara fakta om sjukdomen utan med slagord som "Hiv/aids smittar INTE via vanliga sociala kontakter" och "De hiv-smittade behöver din omsorg ännu mer".

Människorna är rädda. De flesta har dålig kunskap om sjukdomen och rädslan för det okända gör att många gör allt för att undvika kontakt med hiv-smittade. Många arbetsplatser vågar inte anställa någon som de vet är smittad, på en del ställen stängs barn ute från skolor och dagis på grund av överriga föräldrars okunskap och rädsla. Hela familjer blir isolerade.

Amity Foundation arbetar intensivt för att motverka den diskriminering som okunskapen leder till. Deras fokus ligger på kunskaps-spridning. En sak som gör dem unika jämfört med andra organisationer är att de, i många av

sina projekt, arbetar tillsammans med den kinesiska kristna kyrkan. Genom att utbilda kyrkoledare; pastorer, evangelister, körledare, kvinnogrupperledare och ungdomsledare, når de ut till en stor grupp människor: de kristna församlingsmedlemmarna! Amity's hiv/aids-projekt i bland annat Zhoukou, går ut på att utbilda lokala kyrkoledare som sedan ska fungera som lärare i nästa led av utbildningskurser, när de kommer tillbaka till sina församlingar ute i byarna och på landsbygden. Den kristna kyrkan är en viktig aktör i det kinesiska samhället, särskilt i Henan. Och den här verksamheten ger kyrkan ett gott anseende, till och med från politiskt håll. Det är ju uppenbart att kyrkan gör en viktig insats i samhället.

Jag fick tillfälle att vara med på en kurs för kyrkoledare. Deras energi och entusiasm var överväldigande. Lektionen började med en kort andakt; psalmsång och bön, varefter undervisningen om hiv/aids började. Resan tillsammans med Helen Zhao var inspirerande. Vi har redan rapporterat i tidigare nummer av EÖM-nytt om hur hiv/aids håller på att bli ett stort problem i Kina. Tanken på att starta ett projekt har redan funnits. Nu har diskussioner med Amity Foundation om ett samarbete med dem, resulterat i en ansökan om Sida-stöd för ett hiv/aids-projekt i Henan. Ansökan skickades in till Svenska Missionsrådet i augusti.

Hiv/aids-problematiken kommer inte att försvinna av sig själv. Den kräver att samhället – och kyrkan – reagerar. Förebyggande verksamhet är ett nyckelord i kampen mot hiv/aids. Och kunskap är det viktigaste redskapet för att kunna förebygga. EÖM hoppas, inom en snar framtid, kunna vara med och starta ett projekt för förebyggande av hiv/aids i Kina.

Annelie Sköld

Som ett senapskorn

”Som ett senapskorn.” Jesus begagna- de många olika bilder när han talade om andliga verkligheter för folket, för att människor skulle kunna uppfatta det mest karaktäristiska. När han proklamerar Guds rike ställer han därför själv frågan: ”Vad ska vi använda för bild?” ”Ett senapskorn”, säger han, ”är det minsta av alla frön här på jorden när man sår det men när det har såtts skjuter det upp och blir större än alla örter och får så stora grenar att himlens fåglar kan bygga bo i dess skugga.”

Mycket i det kristna livet är smått. Ofta (men undantag finns) är det ett fåtal deltagare i gruppen, resurserna ringa, människorna vardagliga. Det ter sig helt enkelt oansenligt. Även när man sjunger för full hals är det som en viskning jämfört med dånet från samtidens megascener. Därför är det bra att komma samman och befästa varandra: ”som ett senapskorn”.

Så är det också med missionsarbete, den ena dagens möda läggs till den andra, inte så märkvärdigt. Under tiden gror kornet i myllan, skotten skjuter upp. Men när man väntade sig skördetid kan kölden komma och hota årtal av sådd, svett och tårar.

”Dina ögon överfar hela jorden.” – Det var bönestund efter frukosten på Missionshemmet på 60-talet. De gamla kinamissionärerna levde där i trygg omvårdnad och med gemensamma måltider. Vid frukostbordet hölls morgonbön och efter lunch, sedan man stängt om sig med skjutdörarna, var det tid att be länge och

utförligt. Många skilda ämnen kom upp men förhållandena i Kina ägnades många suckar och böner varje dag. Fältet som missionen tvingats lämna låg nu bakom bamburidån. De officiella nyheterna ingav oro. Oviss- heten om vad som skedde var tung att bära, särskilt smärtsam var tanken på ”de egna”, men de hoppades och bad. En av de gamla inledde alltid med ”Dina ögon överfar hela jorden”. När minnet började svikta kunde hon börja om fastän det redan varit hennes tur, och alltid med samma inledande ord. Även om hon strax skulle ha glömt bort de senaste rapporterna, om några sådana skulle ha kommit, så var det orubbliga för henne att Herren visste och skulle ge de behövliga utvä- garna.

Då var man van vid att underrättel- ser kunde dröja, inte som nu när vi ständigt kan vara ’on-line’. Nyheterna från Mittens Rike är heta och kontak- terna täta. Grannen i huset nedanför vårt är ingenjör och hade planerat att trappa ner. Men nu har hans företag startat en liten industriverksamhet i Kina och efter varje resa sprudlar han

*“Där Guds rike får råda
blir också det lilla mänskliga
handlandet gudomligt och
återspeglar det heligas
närvaro.”*

av entusiasm. Efter de många för- tryckens år reser sig det väldiga lan- det.

Inget särskilt samfund eller institu- tion förfogar över Guds rike. Utan den kraften blir kyrkan bara en orga- nisation, mission propaganda och Kristus stannar i det förflutna. Men där Guds rike får råda blir också det lilla mänskliga handlandet gudomligt och återspeglar det heligas närvaro.

Kerstin Propper, dotter till Kina- och Japanmissionärerna Ingrid och Erik Malm, är präst och verksam som författare och bokförläggare.

Tipsa en vän...

Tipsa vänner och bekanta att de kan få läsa EÖM-Nytt kostnadsfritt! Sänd in talongen nedan.

Namn: _____ Adress: _____

Namn: _____ Adress: _____

Namn: _____ Adress: _____

Nytt

Intressanta samlingar

- 3 nov. 12.30 Betlehems kyrkan Stockholm. Reserapport från Mongoliet, Kina och Japan av Jan-Endy Johannesson
- 16 nov. 15.00. SIMs seminarierum, Linnégatan 1, Uppsala. Karin Johansson presenterar pågående doktorandarbete om Svenska Mongolmissionens verksamhet på 1920-talet.
- 19 nov. 10.00, se annons till höger.
- 1 dec. 12.30, Betlehems kyrkan Stockholm. Film från Kina.
- 3 dec. 18.00 Ulriksdals Missionshus. Reserapport från Mongoliet, Kina och Japan av Jan-Endy Johannesson

Engelsklärare till Kina

Erfarna engelsklärare söks för tjänstgöring i Kina för år 2006. Förutom akademisk behörighet gäller som förutsättning att Du är personligt kristen och engagerad i en församling. För närmare information kontakta vår expedition.

Kerstin och Bo Dellmings adressuppgifter i Japan:

820-10 Kuzawa
 Fuji Shi
 419-0202
 Japan
 Tel: 0081-545-72-3375. Fax: 0081-545-72-3376.
 Epost: dellming@mail.wbs.ne.jp

Adressändring

Tack till er som sänder adressändringar. Vi får dock tillbaka ett trettiotal utskick av tidningen. Många kan vi inte spåra upp. Var vänlig lämna adressändring på portofri talong nedan.

Samlingar i Stockholm

Delta i spännande seminariedag i Immanuelskyrkan Stockholm tillsammans med bland andra Per och Birgitta Larsson lördagen 19 november 2005.

Andlig feber i Kina

- 09.30-10.00 Kaffe
- 10.00-11.30 Per och Birgitta Larsson:
"Intryck från sex års utlik mot Kina från Hong Kong."
- 11.30-12.30 Fredrik Fällman: *Kulturkristna i Kina*
- 12.30-13.30 Lunch
- 13.30-14.00 Information om volontärinsatser i Kina
- 14.00-14.45 Per och Birgitta fortsätter
- 14.45 Kaffe
- 15.00-16.00 Panelsamtal med Per och Birgitta Larsson, Jan-Endy Johannesson och Fredrik Fällman.
 Samtalsledare: Eskil Albertsson.

Evangeliska Östasienmissionen (EÖM)
 Besöksadress: Storgatan 58, Tranås
 Postadress: Linnegatan 18, 573 34 Tranås
 Telefon/fax: 0140-100 25 • Mobil: 0736-402 733
 E-post: info@eom.nu • hemsida: www.eom.nu

Mötesprogram 2006

Vi planerar nu nästa års mötesprogram. Vi står till förfogande för missionsmöten där vi ofta visar den gripande filmen "Korset - Jesus i Kina". Inga övriga kostnader än ett frivilligt offer till uppbyggnad av vårdavdelning för handikappade i Kina. Tag gärna kontakt med Jan-Endy Johannesson för att planera ett mötesbesök.

www.eom.nu

På vår hemsida får du information om missionens arbete. Här finns exempelvis rapporter om pågående eller avslutade projekt, missionens historia och lediga platser. Du kan också få reda på hur du kan studera kinesiska vid svenskt eller kinesiskt universitet. Länksamlingen är en guldgruva för dig som vill få detaljkunskaper gällande främst Kina. Här finns bland annat reseguider och faktaböcker.

- Jag har ej EÖMs informationstidning och vill regelbundet erhålla den utan kostnad.
- Jag vill ändra min adress till nedanstående.

NAMN _____

GATUADRESS _____

POSTNUMMER _____ POSTORT _____ TIDIGARE POSTNUMMER OCH POSTORT _____

Evangeliska Östasienmissionen, Linnegatan 18, 573 34 Tranås
 Besöksadress: Storgatan 58, Tel o fax: 0140-100 25
 Pg: 5 02 15-3, Org.nr.: 802002-3225 E-post: info@eom.nu

Frankeras ej
 Mottagaren
 betalar portot

Evangeliska Östasienmissionen

**Svarspost
 415039800
 573 20 Tranås**